

ת"פ 26594/09 - מדינת ישראל נגד מגידי עבדאללה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 21-09-26594 מדינת ישראל נ' עבדאללה(עוצר)

לפני כבוד השופט מיכל רוזן עוזר
המאשימה: מדינת ישראל
במציאות בא כוחהעו"ד מתן מיטל
פרקיות מחוז תל-אביב (פלילי)

נגד
הנאשמים מגידי עבדאללה
במציאות בא כוחועו"ד רמי סקיס

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שוד בנסיבות חמימות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש וכל צד טען לעונש הרاءו בעינוי.

עובדות כתוב האישום המתוקן:

1. ביום 29.8.2021 בשעה 00:1 בלילה או בסמוך לכך ישב המטלון ליד אחד מושלחות הישיבה של בית עסק בשם "פיראטי בר" ברחוב נווה שאנן שבתל אביב, כשאופניו החשמליים לצדיו. למקום הגיעו הנאשם ביחד עם אחר (להלן: **האחר**) כשהם רוכבים על קלנועית חשמלית, עצרו ליד המטלון, שוחחו עמו ושהו לידו. כעשרה דקות לאחר מכן החל המטלון מתרחק מהמקום שבו מחזיק את אופניו החשמליים. הנאשם והאחר עקבו אחריו, תחילה רגלית ובמהמשך הנאשם במציאות הקלנועית והאחר רגלית.

שנתיים曩מדו למטלון, תפסו את האופניים החשמליים, ניסו להוציא דבר מה מכיס מכנסיו והנאשם גנב את מפתחות האופניים החשמליים, מפתחות מנעול האופניים, 290 ש"ח ותעודת מאבטח, והרחק את המטלון בכוח מהאופניים. האחר גרר את האופניים החשמליים ווז הctrpf לנאשם על מנת להתגבר על התנגדות המטלון. הנאשם התקrab לאופניים החשמליים שכבידו מפתחות האופניים שנגנב מהמטلون וניסה להניע אותם. אלא שהמטلون, שנסה למנוע את גניבת האופניים, התקrab אליום, ווז דחף אותו הנאשם והרחק אותו מהם. הנאשם ניגש לעבר הקלנועית בעודו אחיז באופניים, התקrab אליהם, ווז דחף אותו מהאופניים ומפיל אותו על הרצפה. המטלון קם על רגליו, אחיז באופניים כדי למנוע את גניבתם, שאז התנפלו עליו הנאשם, עמד מאחוריו ולפת את צווארו בידו, דחף אותו לעבר האופניים, הפיל אותו על הרצפה, אחיז בחולצתו תוך שהוא האופניים החשמליים נופלים עליו ואז התישב על האופניים והחל להתרחק מהמקום. האחר רץ לעבר האופניים, החליף אותו ברכיבתו והנאשם ניגש לקלנועית והחל לנסוע

מהמקום. המתלוון ניסה לעזר את הנאשם אף נגע מהקלונൂיט עקב הימלטות הנאשם, הוועף על הקרקע ונפצע. כתוצאה מהairou נגרמו למתלוון שטפי דם חבולים ופצעים בגבו ובזרעו.

פסקין שירות המבחן

.2. בהתאם להסדר הטיעון, ועל פי מצוות הדין נוכח גילו של הנאשם, הוגש פסקין שירות המבחן לעניין העונש.

מהפסקין נלמד כי הנאשם רוק בן 19, נולד בTEL כרמ בתחומי הרשות הפלסטינית ומשפחתו הגיעו לישראל בסוף שנות התשעים בנסיבות שהובילו במהלך שנים רבות לออนש. מהפסקין עולה תמונה של מורכבות משפחתית משמעותית בעיקר סיב דמות אביו של הנאשם, ממנו התגירה האם לפני שנים. מגיל צעיר גילו הנאשם קשיי לימוד עבר מספר בתים ספר מהם בית ספר לחינוך מיוחד ופרויקט היל"ה. מסר, כי היה מוכר למערכת בריאות הנפש בשל מצב דיכאון והפרעות קשב וריכוז ומוטפל רפואי עד היום. על רקע זה מתקדים מkeitם מקצת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. עד לمعצרו הוגדר עם אמו וחילק מתחי בטל אביב ועבד באופן מזדמן בתחום הירקوت ובחנות אופניים.

לחובת הנאשם שתי הרשותות מבית משפט לנעור השנה 2020 שענין עבירות רכוש ואלימות שבಗין נדון לשני עונשי מאסר מהם שוחרר במהלך השנה 2021, אף תלוי נגדו מאסר על תנאי.

.3. בפני שירות המבחן הודה הנאשם ביצוע העבירה, הביע צער וחרטה על התנהגותו והבהיר כי הוא מבין את הפסול שבאה. הנאשם הסביר כי הרקע לביצוע העבירה היה ויכוח בין המתלוון לבין שותפו לעבירה, והתנהלה כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניסה להציג את חלקו השולי בעבירה ולהשליך את התנהגותו האלימה על שותפו ועל צרכית אלכוהול. בכך זה הביע הנאשם את הקושי שבתקופת המעצר והתייחס למוחיבותו המשפחתית, דאגתו לאמו ואחיותיו שמתקיימות ללא תמייה.

ה הנאשם שלל שימוש בסמים, דיווח על צרכית אלכוהול בסופי השבוע אך הדגיש שמדובר בתדיות נמוכה אם כי בכמות גדולה והגעה לנצח של שכרות. לדבריו, פנה לשתיית אלכוהול עקב מורכבות מצבו המשפחתית וצורך בהגברת בטחונו העצמי. הוא שלל נזקקות טיפולית וציין שהتل�ב הטיפול פרטני וקובוצתי במסגרת הרשות לשיקום האסיר למשך חודשים וחצי.

.4. שירות המבחן שוחח גם עם אמו של הנאשם שתיארה את קשיי החיים המשפחתיים במיוחד בכל הקשור להתנהגות אביו של הנאשם, אשר השפיעה על תפוקדו של הנאשם והאייצה את התחרבותו לחברה שלית במסגרת החל את מעורבותו בפלילים.

.5. בבואו להעיר את הסיכון למשעי עבריות חזרים וסיכוי השיקום, ציין שירות המבחן כי מדובר בבחור על סף הקטינות שגדל בתנאים מורכבים ומשפחתיים אשר התקשתה לתת מענה לצרכי הרגשים והפיזיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בחווית תלישות, קשיי זהות ויתכן שאף משקעים וכעסים על בחירות הורי והפирוד בינהם. הוא התמודד עם היעדר דמיות הוריות מכונות ותומכות ובחיפוש אחר קבוצת שייכות, אימץ דפוסים שלויים אותם הפנים לאורך השנים. את התנהגותו הבועיתית של הנאשם מבין שירות המבחן על רקע קיום קשרים חברתיים שלויים, דפוסי צרכית אלכוהול בעיתים ומורכבות המשפחה שעמה הוא מתמודד.

.6. בהערכת הסיכון והמסוכנות מצא שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות ההתנהגות האלימה במצבו של הנאשם הינה גבוהה ורמת החומרה הצפואה אם ישוב לבצע עבירות אלימות הינה גבוהה.

כגורי סיכון לעברינות ציין שירות המבחן את הקושי של הנאשם לווסת את דחפיו, קיומם של קשרים חברתיים בעיתים ברקע לביצוע העבירה, את התרשומות ממקור שליטה חיצוני ונטיתו להשליך אחריות על גורמים חיצוניים ותפישת עצמו כקרובן לנסיבות. עוד עמד שירות המבחן על כך שגם סנקציות עונשיות שהוטלו על הנאשם לא סייעו לו להימנע מביצוע עבירה בשלוחותיו מסר על תנאי חב הפעלה. لكن הוסיף את הערכתו בדבר רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה, בעיתיות בצריכת אלכוהול, ושילית נזקקות טיפולית.

כגורי סיכו לשיקום, ציין שירות המבחן את גילו הצעיר, קבלת אחריות על ביצוע העבירה וגילוי מחויבות משפחתיות.

7. במלול הנთונים מעריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עברינית מצד הנאשם. נכון מרכיבות מצבו המשפטי של הנאשם, עמדתו השוללת נזקקות טיפולית, וחומרת העבירה המייחסת לו, לא נוצר פתח להמשך מעורבות שירות המבחן ועל כן לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

ראיות לעונש

8. מטעם המאשימה הוגש גילון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה שלנאים שתि הרשותות קודמות שניתנו בבית משפט לנוער. האחת מינואר 2020 בגין עבירות אלימות והפרת הוראה חוקית, השנייה מנובמבר 2020 בגין עבירות רכוש, התנהגות פרועה במקום ציבורי והפרת הוראה חוקית. בגין הרשותות אלה ריצה הנאשם שני מסרים בפועל (האחד של חמישה חדשים והשני של שבועה חדשניים). הוגש גזר הדין שניתן נגד הנאשם בהרשעתו השנייה במסגרתו נגזר עלייו, בין היתר, עונש מסר על תנאי למשך 10 חודשים בתנאי שלא יעבור על עבירת רכוש מסווג פשע, כל עבירה של שביל"ר, גניבת רכב, פירוק חלקים מרכיב, וזאת לתקופה של 24 חודשים מיום גזר הדין (2.11.2020).

9. בנוסף, הגיע ב"כ המאשימה, בהסכמה ב"כ הנאשם, את צילומי הנפגע ותצהיריו מיום 12.6.2022 (שטויג בהסכמה ביחס לרכוש שנשדד).

10. כעדים לעונש העידו מטעם הנאשםעו"ד הגר שחרר ואמו של הנאשם.

עו"ד הגר שחרר, סיפרה על היכרותה עם משפחת הנאשם מזה חמש שנים במסגרת טיפול בהסדרת מעמדם. בעודותה סיפרה שהורי הנאשם הוברכו לישראל בשנים-90 בעקבות שהביאו לכך שניתן להם מעמד ארעי בישראל.עו"ד שחרר תיארה את דמות אביו של הנאשם שהתמכר לסמים ונקט באלימות כלפי בני משפחתו עד שמעמדו נשילם. אמו של הנאשם, שמתמודדת עם קשיי בריאות משמעותיים, התגרשה מבعلاה וגידלה בלבד את ילדיה.עו"ד שחרר הוסיףה שבשנת 2019 שלל משרד הפנים את מעמדו של הנאשם בשל מעורבותו בפלילים, אך בהמשך התקבלה עתירתו ונינתן צו ביןיהם המחייב את רשות האוכלוסין להשיב לו את רישיון השיבה ולהאריך את תוקף מעמדו (הוגש עת"מ 19-07-63214-1/1 ממנה עולה שהעתירה התקבלה חלנית וכן נלמד עוד על נסיבות חייה הקשים של המשפחה. אך מחמת העובדה תחת איסור פרסום לא ארכיב בעניין). עם זאת, מכיוון שהנאשם היה עצור ונדרשה נוכחות הפיזית, מעמדו לא הוארך וכיום הוא חסר מעמד בעולם.עו"ד שחרר עמדת שעלה על משמעות להיות אדם "חסר מעמד", בלי יכולת לבצע פעולות מובנות מאליהן אפילו קיבל טיפול רפואי, למודים או פתיחת חשבון בנק. לדבריה, בהעדר מעמד הנאשם אינו זכאי אפילו לטרומות בשל נוכחות המוכרת בביטוי לאומי.עו"ד שחרר הוסיףה שתוצאות ההליך הפלילי תשכלנה גם על החלטת רשות האוכלוסין.

העדה עמדה על היכרותה עם הנאשם, על התרשםותה הטובה ממנו, על רצונו להשתקם, על תחשות האחריות שלו כלפי אמו ואחיו שאינם בקשר הברירות ורצונו לשיער בכלכלת המשפחה. את דבריה סיימה בקשר האיש שנותר בינה לבין המשפחה ובאמונתה ביכולותיו של הנאשם וביכולותיה של אמו.

במקרה לשאלות התובע, שביקש להבהיר שגם באותה שנה 2020 יצא הנאשם עבירות בידועו שהדבר יפגע בהליך המുמד, ציינה העدة שבאותה עת היה הנאשם קטן על כל המשטמע מבחינת הפעלת שיקול דעתו.

11. אמרו של הנאשם, גב' היבנה עבדאללה, תיארה את תלאות חייה שעיקרן בהתנהלות בעלה האלים, שהתעלל בה ובילדיה, ואף ריצה עוני מאסר. היא סיפרה על מצוקותיהם הנפשיות של ילדיה שנזקקו לטיפול פסיכיאטרי וגם על מצוקותיו של הנאשם שגדל כבב מדייאן. לדבריה הסתמכותו בפלילים נובעת מקשריו החברתיים והוא פועלת כדי להעביר את מקום מגוריו ולנתק אותו מהסביבה החברתית המשפיעה עליו לרעה, ולדבריה גם הנאשם מעוניין בכך. האם ביקשה מבית המשפט סייעור לבנה, שיתן לו עוד הזדמנויות. "הוא לא עבריין, הוא ליד הרוס", אמרה, וביקשה סליחה בשם.

12. בנוסף לעדויות הגיש ב"כ הנאשם אישור של המוסד לביטוח לאומי מינואר 2019 על זכאותו של הנאשם לקצבתILD נכה בשיעור של 75%; החלטת ועדת ההשמה של עיריית תל אביב משנת 2017 הממליצה על שיילובו של הנאשם במסגרת חינוך מיוחד על מנת להעניק מענה לקשה; ושתי פניות עובדות סוציאליות מעיריית תל-אביב למשרד ממשלה בבקשת סיוע למשפחה, על רקע מצבה הקשה.

טייעון הצדדים:

13. ב"כ המאשימה, עו"ד מתן מיטל, חזר על נסיבות העבירה המתוירות בכתב האישום וטען שאין מדובר בתקיפה מינורית, אלא בפרץ אלימות שלא היה בו צורך, שפגיעתו בערכיהם המוגנים היא חמורה כמו גם הנזק שנגרם למתלוון, שאף יכול היה להיות חמור בהרבה. לעניין קביעת מתחם העונש הראי, התייחס ב"כ המאשימה לערכיהם המוגנים בעבירת השוד, על נפוצות מעשי שוד אופניים, והזכיר בענישה חמורה ומרתיעה.

14. ביחס לנסיבות המקירה הנדון נטען שנסיבות ביצוע העבירה הן חמורות, שכן מדובר בשוד שתוכנן מרגע שהנאשם ראה את הקורבן, שאז הוא והאחר עקבו אחריו והחליטו להתנפל עליו ולשדוד אותו. עוד עמד ב"כ המאשימה על החומרה בכך שהשוד בוצע ביחד עם אחר, על אף שהנאשם היכה את המתלוון פעם אחר פעם תוך גרים פצעיות בגופו וטען כי עסקנן בשוד מכוער ומשפיל שגרם נזק נפשי למתלוון.

15. לעניין מדיניות הענישה, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה והוסיף כי ניכרת מגמת החמרה בענישה בעבירות שוד. המאשימה סבורה כי בנסיבות המקירה שבפניו, הכול תכונן, מעשה ביחיד עם אחר וגרימת חבלות פיזיות, המתחם ההולם הוא 60-30 חודשים מאסר.

16. לזכות הנאשם ניתן לזקוף את הודהתו בכתב האישום אך עם זאת, עברו הפליליים גם מסקיר שירות המבחן שמנע מהמליצה מלמדים על צורך בענישה מחמירה ומרתיעה. لكن עותרת המאשימה לענישת הנאשם בשליש העליון של המתחם שציינה, הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, והפעלת התחייבות בדבר התנהגות בעתיד בסך 2000 ש"ח. אכן, כי משמעותו עתירת המאשימה היא כי הנאשם ירצה למעלה מרבע שנים מאסר.

17. ב"כ הנאשם, עו"ד רמי סקיס, עתר לכך שבית המשפט ינаг בנאשם הצער לפנים משורת הדין ובמידת עמוד 4

הרחמים הרואה. הוא התייחס להodata הנאשם ששיתרה את הצורך בהבאת המתלון לעדות וחסכה בזמן שיפוטו וחלק על עמדת המאשימה לעניין תכנון העבירה. לטענותו, בנסיבות התקיק לא התקיים "שלב תכנוני", שכן הנאשם הגיע למקום שהוא קרוב למקום מגוריו ואז גמלה בלבו החלטה לבצע את העבירה. בנוסף, ומוביל להקל ראש בזק שנגרם, עמד ב"כ הנאשם על כך שהמתלון לא נזקק לטיפול רפואי. עוד הוסיף ב"כ הנאשם, שאופניו החשמליים של המתלון חוזרו לו, יותר הפריטים שנגנבו הם כמפורט בכתב האישום המתוקן.

18. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, דמוות הרסנית של אביו וחוסר סמכות שמהולה בחולשה אימאית אליה הctrspo קשיים בריאותיים ונסיבות חיים קשות. הוא הוסיף וטען שנסיבות חייו של הנאשם, שלא ממן את יכולת לבחור את הבנת מעשיו.

19. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם היה בן שמונה עשרה ושלושה חודשים בעת ביצוע העבירה בה הורשע. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם להתייחסות מיוחדת בהקשרי ענישה לנאים שהם "גברים צעירים" והפנה לשם כך לפסיקה רלוונטייה. לטענת ב"כ הנאשם יש מקום להתייחס אל הנאשם ועל האpun בו הפעיל את שיקול דעתו תוך התחשבות בהיותו על גבול הקטינות בעת ביצוע המעשה ולכך שקטלוغو כבגיר מונע את ההתייחסות הטיפולית והאישיותית ההולמת.

20. בכל הנוגע למדיניות הענישה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה במסגרת נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והוארכו מאסרים על תנאי ונקבעו מתחמי ענישה נומכים מלאה להם טען ב"כ המאשימה.

21. מתסקר שירות המבחן ביקש ב"כ הנאשם ללמידה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, תחשות התלישות עליה הרחיבהעו"ד שחרר והמשמעות הבלתי נתפסת של היה אדם חסר מעמד בעולם. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לבחון את הנאשם גם מתוך חמלתו ולהימנע מהטלת עונש מאסר כבד שיחפה עבור הנאשם את שלילת החירות לצחו שיסכין עמה. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לגזירת עונש של 15 חודשים מאסר וחפיפת עונש המאסר על תנאי לתקופת המאסר שתיגזר בתקיק זה, בנוסף לפיצוי סמלי למתלון.

22. הנאשם אמר כי הוא מודה בעבירה ומצטער על האירוע, ציין שהחזיר את האופנים למתלון ואמר שני אחיו חולמים, אמרו חולה והוא עוזר לה ולאחיותו.

דין והכרעה

23. כתב האישום מתאר אירוע אחד שביחס אליו יש לקבוע מתחם ענישה ובגדרו לגזר את עונשו של הנאשם.

קביעת מתחום העונש

24. קביעת מתחם העונש נעשית בהתאם לעקרון הילמה ובמסגרתה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנווגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

25. רבות נכתב על הערכים המוגנים הנפגעים בעבירות השוד שביחסם הגנה על הביטחון האישי של האזרחים, על שלמות גופם, וקניהם כמו גם על כבודם וזכותם להילך ללא חשש. בתו המשפט עמדו גם על הפגיעה הנפשית בקורבן העבירה בצד הפגיעה בביטחון הציבור ובשלומו (ע"פ 1127/13 גברזי נ' מדינת ישראל, (15.1.2014); ע"פ 8660/10 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2011); ע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל (28.4.2013)).

העונש ההולם לעבירות שוד בנסיבות חמימות צריך לשקף את מידת פגיעה בחירות הפרט ובזכות האדם לכבוד גופו ורכשו. אזרחים זכאים ללקת ברוחבות כשם מוגנים, ללא חשש שיפגעו בידי האורבים להם וחומדים לגוזל את רכושם בכוח הזרע. על זכות זו נדרש המשפט להגן, ולא לחייב נקבע בכך עבירה זו עונש מאסר מרבי של עשרים שנה (ר' ע"פ 13/6048 **באשר חסין נ' מדינת ישראל**, (14.8.2014)).

26. מידת הפגיעה בערך המוגן תליה במאפיינים הנסיבתיים של המקהלה הנדון, שכן לעבירות השוד פנימ רבות ומדרגי חומרה שונים. נקבע, כי הענישה בעבירות שוד היא מגוונת בשל המועד הרחב של מאפיינים נסיבתיים המשליכים על עצמת הפגיעה בערכים המוגנים. בכלל זה, האליםות שהופעלת, שימוש בשנק, סוג הנשך, תוכאות האלים, מידת התכוון, חומרת הפגיעה של הקורבן, הנזק הכלכלי והנפשי שנגרם לו, זהותו כמשתיר לקבוצות טענות הגנה כגון קשיים, חסרי ישע, או עובדי לילה בתחנות דלק ונוהgi מוניות והיבטים נוספים המשמשים שיקולים בקביעת מתחם העונש (ר' ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' דניאל אלחנדרו שווץ** (13.11.2019); ע"פ 4841/13 **עומר ספי נ' מדינת ישראל** (6.2.2014)):

"...אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בשנק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בשנק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמיות למסכת שיטית של עבירות."

27. עניינו ביצע הנאשם את העבירה ביחיד עם אחר נתון שכשלעצמם מוסיף נופך ממשמעות של חומרה לאירוע. הנאשם גם נקט באלים כלפי המתلون, בין היתר, בכך שדחף אותו, לפת אותו מאחור בצווארו, הפילו על הרצפה ולבסוף אף פגע בו עם הקלונטי. המתلون עמד בתצהיריו על הפגיעה שחווה ויש לציין שפטנציאל הפגיעה שעלול היה להיגרם גדול מזה שנגרם.

28. בצד זאת, הנאשם לא עשה שימוש בשנק, וחלק ניכר מהאלימות באירוע הופעלה על ידי האخر שהוא עמו. בנוסף מבלילו להקל ראש בחומרת המעשים ובנזקים שנגרמו למתلون, הרי שהאלימות שהופעלת אינה ברף הגבוה וכן גם נזקיו של המתلون שלא שנזקק לטיפול רפואי והתמונות שהוצעו מלמדות על פגעה שאינה מהחמורות. אך יש להוסיף שאופניו החשמליים של המתلون הוחזרו לו, דבר שאינו מאיין את הפגיעה בו, אך גם הוא נסיבה שיש להביא בחשבון.

29. לעניין מידת תכנון העבירה, אקדמי ואומר שהמאמינה לא ייחסה לנאשם עבירה של קשרת ביצוע פשע בגין עבירת השוד בה הורשע. גם אין טענה בדבר תכנון מוקדם או היערכות מוקדמת לביצוע מעשה השוד וגם לא טענה כי הנאשם והאחר הגיעו למקום על מנת לבצע שוד. גם האלים שהופעלת לא הייתה צו שונולדה מתוך תכנון מוקדם.

מידת התכנון בעניינו מצומצמת לכך שלאחר שהנאשם והאחר ראו את המתلون, שוחחו עמו, החלו לעקוב אחריו ואז החליטו לשדוד אותו (ר' עמוד 17 **לפרוטוקול ש' 29**). גם אם יש לתת לנסיבות אלה משקל מה בקביעת מתחם העונש הרואוי הרי שלא ניתן לראות בהן תכנון מוקדם שיש לתת לו משקל ממשמעות לחומרה. עניינו אינו דומה למקרים בהם קשרו הנאשמים קשר מוקדם והגיעו למקום כדי לבצע שוד. וזאת שאיןנו דומה למקרים בהם מלכתחילה התכוונו הנאשמים להפעלת אלימות, הציגו מראש בכל נשק, בגדי הסואנה, או אמצעים לריתוק הקורבן.

30. באשר למדיניות הענישה הנוגעת עיינתי בפסקה שהוצאה על ידי המאשינה ובזו שהוצאה על ידי ב"כ הנאשם. מצאתה שהפסקה שהוצאה על ידי המאשינה מייצגת מקרים שנסיבותם חמורות מהמרקחה שבפניו. כך למשל בע"פ 13/2012 **זיני נ' מדינת ישראל**,ណון עניינם של שניים שתכננו לשוד חנות תכשיטים, אלה הגיעו כשהם מצודים בתריסים גז פלפל, התנפלו על המוכר, חנקו אותו, איממו עליו בפגיעה אם יוז וشدדו את חנותו. בע"פ 17/2014 **פלוני נ' מדינת ישראל**,ណון עניינם של שניים שתכננו לבצע שוד קשיש בן 83 שיצא מחנותו להפקיד כספו בבנק, הכו אותו, הפילו אותו והמשיכו להכותו בעודו שרוע על הרצפה. בית המשפט עמד שם על כך שהאלימות שהופעללה הייתה קשה ואכזרית ועל מידת החומרה היתרה בשוד קשישים וחסרי ישע. גם בע"פ 15/2009 **אבנון נ' מדינת ישראל** (15.2.2016) עמד בית המשפט על כך שוד קשישים הוא עבירה נקלית ובזיהה ביותר.

מן הצד השני, מרבית הפסקה שהובאה על ידי ב"כ הנאשם, מתיחסת למקרים בהם נגזרו עונשים לקולה מטעמי שיקום או נסיבות אחרות שאין מתקיימות עבפניינו. כך למשל, בע"פ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** (14.9.2017) הורשע המערער בעבירה של קשר לביצוע פשע וניסיון שוד. בית המשפט מצא לנכון להרוג לקולה משיקולי שיקום ובשים לב גם לכך שתת העבירות ביצעו הנאשם בגין עשרים ולא עבר פלילי; בת"פ (מרכז) 18-08-49362-**מדינת ישראל נ' מיכאל הדר**,ណון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירה החמורה פחות לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, שעבר הליך שיקומי לטיפול בהतמכותו להימורים שהצדיק לטעמו של בית המשפט סטייה מהתחם הענישה; במקרה שנדון בת"פ (ו-מ) 17-08-33465-**מדינת ישראל נ' שוב** (18.6.2020), עברו שני הנאשםים הליך שיקומי משמעותי. עם זאת, ניתן ללמוד מהפסקה על מנעד רחב של מתחמי ענישה.

31. אכן, אין זהות בין מתחם העונש ההולם לבין מדיניות הענישה הנוגעת. מתחם העונש מגן הכרעה ערכית המבוססת על מכלול שיקולים, שמדיניות הענישה היא אחד מהם (ע"פ 16-6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)). מכל מקום, על מנת שהענישה הנוגעת תוכל לסייע בקביעת מתחם העונש על נסיבותה להיות קרובות במידה האפשר לעניין הנדון. מבחינת פסיקה רלוונטית, הגם שרובה מתייחס לנסיבות חמורות מעבפניינו, ניתן ללמוד על מנעד רחב של מתחמי ענישה:

ע"פ 936/14 **אברהה נ' מדינת ישראל** (31.8.2014): נדחה ערעורו של המערער שהורשע בעבירה לפי סעיף 402(ב). המערער הבחן במתלון בשעתليل מאוחרת כשהוא משוחח בטלפון, הפתיע אותו במכת אגרוף לפניו, שהפילה את המתלון ארצה. כתוצאה לכך נפל מכשיר הטלפון הנייד של המתלון שאז התנפל המערער על המתלון וניסה לחנוק אותו בצווארו באמצעות חוט שהוא כרוך סיב צווארו שהחזק צרור מפתחות. המערער הורשע לאחר ניהול הנסיבות ובית המשפט המ徇יז קבע מתחם ענישה של 6-24 חודשי מאסר וגורר על המערער 20 חודשים לRICT. בית המשפט העליון דחה את הערעור וציין כי לא נמצא חומרה בעונש שאף נטוה לקולה, חרף גילו הצער של המערער, העדר עבר פלילי, וממדו כפליט.

ע"פ 8487/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.11.2016): נדחה ערעור המערער, כבן 18 ו-7 חודשים במועד ביצוע העבירות שהורשע בעבירה של קשורת קשר לביצוע פשע ושוד בנסיבות חמירות. כתב האישום הוגש נגד ארבעה נאיםים שהמערער היה הראשון שבהם. הארבעה תכננו לבצע שוד של נגה מונית ולגנוב את המונית. במסגרת התכנון המקדים חלק מהנאומים נכנסו למונית ובקשו מהנהג להטיסם לנקודה שתואמה מראש עם שני הנאים האחרים. שם שדדו את הנהג בצוותא חדא באמצעות נשק ובאלימות, גנבו את רכבו, שני טלפונים ניידים וכוסףழמן. בית המשפט המ徇יז קבע מתחם העונש הראו הוא 24-48 חודשים נזק מהערער, שהתקיימו עבפניו, בין היתר, גילו הצער, הودאותו, שיקולים הנוגעים למצב רפואי והמלצת שירות מבanon, 24 חודשים מאסר בפועל, ענישה נלוית.

ע"פ 1615/17 **עבידת נ' מדינת ישראל** (6.9.2017), נדון ערעור על גזר דין שניית בת"פ (אם) 21372-08-15 **מדינת ישראל נ' עבידת** (4.1.2017) בגין שוד בנסיבות חמירות. לאור העורות בית המשפט חזרו המערירים מהערעור והוא נדחה. השניים, "בגירים צעירים", התקרכו למטלוננת, שצעדה ממקום עובודתה, אחד מהם משך בחזקה את התקיק שלה, וכשנפלה משכו אותה לכיוון דsha שאהיה בקרבת מקום, תוך שהם בועטים בגבה ומנסים לחטוף ממנה את התקיק. המטלוננת התנדגה לחטיפת התקיק אז תפס אחד הנאים בחזקה בידה, לקח את מכשיר הטלפון שלה והשניים נמלטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה של שנה עד שלוש שנים, וגורר על הנאים 16 חודשים מסר לריצוי בפועל.

ע"פ 772/13 **אברהם יחיא נ' מדינת ישראל** (29.6.2014): באותו מקרה נדון ערעור של שוהה בלתי חוקי תושב הרשות הפלשתינית שהורשע בעבירות שוד בחלוקת החמורה פחות שבסעיף 402(א) לחוק העונשין ושהיה בלתי חוקית. המערער ניהל שיחה עם המטלוננת על ספסל בגין ציבורי ואז נטל את תיקה ונמלט. המטלוננת רדפה אחריו, השיגה אותו, הוא חסם את פיה, אחץ בידה בכוח, הפיל אותה אריצה, שכבל על גופה, הכניע אותה ואז נמלט מהמקום. בית המשפט העליון קיבל את הערעור וקבע שמתחם העונש ההולם לעבירות השוד בנסיבות שנעbara שם הוא בין 6-28 חודשים והעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשים מסר לריצוי בפועל (חלף ארבע שנים).

ע"פ 19/1062 **פלוני נ' מדינת ישראל**. נדון ערעור של מעערר שהורשע בעבירות של שוד בנסיבות חמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער, שהיה קטן בעת ביצוע העבירה, נכנס בשעת לילה בלבד עם אדם נוסף לחנות נוחות בתחום דלק כשהם אוחזים באקדחי דמה ופניהם מוסתרות. המערער כיוון את האקדח לעבר המטלון שעבד בחנות, הכה אותו באגרוף בפניו, אחץ בצווארו והורה לו לפתח את הקופה. בשלב זה הרים שותפו בקבוק זכוכית ואיים על המטלון באמצעותו. המטלון המבוהל פתח את הקופה והערער נטל ממנו כסף מזומן ועוד כ-100 חפיסות סיגריות. לאחר מכן, אגב תפיסתו, הפריע לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המ徇די גזר על המערער עונש של 24 חודשים מסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון ציין כי מדובר בענישה הנוטה במידה מה לחומרה ככל שמדובר בקטינים, אך מכיוון שאינם סותה מרף הענישה במידה קיצונית, לא התערב בתקופת המסר אך התערב בגובה הפיזי למתلون.

ע"פ 3160/12 **クリסטיאן נ' מדינת ישראל** (21.4.2013): התקבל ערעור על העונש שהושת על המערירים, שהורשעו בשוד של מטלון שהוא בגוף, הכו אותו בראשו, ניסו לשוד אותו ומשכלו רדפו אחריו, חנקו אותו, תקפו אותו בעוויות ובאגロפים וגנבו ממנו טלפון נייד וארנק. בית המשפט העליון הקל בעונשו מ-50 חודשים ל-42.

שני מקרים שנסיבותיהם העובדיות דומות לעניינו, נדונו בבית המשפט המ徇די מרכז:

ת"פ (מרכז) 20-07-33026 **מדינת ישראל נ' מספין** (20.4.2021): נדון עניינו של הנאשם בן 21 שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות חמירות. הנאשם ושלושה אחרים פגשו את המטלון שהלך עם חברו כשיידי קורקינט شمالית, וננו אליו. המטלון וחברו המשיכו בדרךם ולאחר מספר דקות הגיעו הנאים ושלשה האחרים בריצה תוך שהנאשם מאים "תנו לי את הקורקינט או שני וחוברים שלי נרבייך לכם". המטלון סייר ובתגובה ניסה הנאשם לפגוע בו במכת אגרוף. משלא הצליח, הפיל את המטלון אריצה והוא ושני חבריו החלו תוקפים אותו במכות אגרוף ובעוויות לפנים, לرأس ולגוף וניסו גם לפגוע בחבריו. בזמן שהmatelon הצליח לקום, הצליחו הנאשם והשלשה לקחת את הקורקינט ולברוח. שירות המבחן נמנע מלחת המלצה בעניינו של הנאשם, בעל עבר פוליל שרצה עונש מסר. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם הוא 14-36 חודשים מסר לריצוי בפועל וגורר על הנאשם 20 חודשים מסר. בנוסף הפעיל במצטבר עונש מסר מותנה אחד וחופף עונש מסר מותנה נוספת. בסה"כ נגזרו על הנאשם 26 חודשים לריצוי

ע"פ 3197/21 נاجر נ' מדינת ישראל (7.7.2022) בית המשפט הקל בעונשו של המערער שנדון בת"פ (מרכז) 7069/18-12 נاجر נ' מדינת ישראל (25.3.2021) ל-13 חודשים מאסר לריצוי בפועל. על פי הנסיבות המפורטות בגזר דיןו של בית המשפט המחויזי, המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות של שוד (לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין) ודרישת נכס באזויים. הנאשם ואחר הבחן במתלון, קטן שרכב על אופניים חשמליים, אחד הנאים קרא לו, המתلون התקרב אז האخر היכה אותו באגרוף לפנים. המתلون נפל מהאופניים ושני הנאשם המשיכו לתקוף אותו במכות נמרצות לפנים בעודו שוכב על הקrkע. האخر נטל את אופניו של המתلون ונסע. הנאשם לקח את הטלפון של המתلون אך המתلون התרומות ונטל את מכשיר הטלפון שלו מידו הנאשם. בנוסף, מספר ימים קודם לכך אף מתлон התקרב ונטל ממנו באזויים את אופניו. בית המשפט קבע לעבירה השוד מתחם עונש של 30-10 חודשים התקרב לפחות אחר, ונטל ממנו באזויים את אופניו. בגין עבירה השוד מתחם עונש של 13 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, צעיר, בעל עבר פלילי, שהשתלב בטיפול שיקומי, עונש של 9 חודשים מאסר. כאמור, בית המשפט העליון הקל בעונשו והעמיד אותו על 9 חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות, וזאת נוכח הליכי שיקום.

32. בעניינו, בהינתן הערכים החברתיים שנפגעו, שמידת הפגיעה בהם במקורה שלפניו היא ברף הבינוני, בנסיבות הענישה ובנסיבות העבירה, מתחם העונש הרואיו הוא בין 16 ל-30 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם

33. לאחר בחינת מכלול טיעוני הצדדים, נתתי משקל לנתחים הבאים בגישה עונשו של הנאשם:

ראשית, הנאשם הודה וקיבל אחראיות מלאה על מעשי. ההודה משקפת גם את נטילת האחראיות מצדיו וגם חסכו בmanscaping ה הציבורי של ניהול הליכי משפט. נתון זה פועל לזכות הנאשם.

שנייה, נתוני הפתיחה המורכבים של הנאשם עליהם הובאו ראיות במסגרת הטיעונים לעונש. צעיר שנולד למשפחה הסובלת ממDOTות אב הרסנית ופוגענית, שעלה שמעמדו המשפטי, מבוגן הבסיסי ביותר, תלוי על בלימה, קר שמציאות החיים הקשה ממלאת הפכה לקשה עוד יותר. אמו תיירה את בנה כ"ילד הרוס" וגם שירות המבחן התייחס לאופן בו השפיעו נסיבות החיים על הנאשם ותייר אותו כ"בחור צעיר, על סף הקטינות, גדול בתנאים מורכבים ובמשפחה אשר התקשתה לתת מענה לצרכיו הרגשיים והפיזיים. התמודד עם היעדר דמיות הוריות מכוכנות ותומכות ובחיפושו אחר קבוצת שיקות, אימץ דפוסים שליליים אותם הפנים לאורך שנים". נסיבות החיים של הנאשם הצער שבעני, על מרכיבותם וקשהם כפי שהובאו עדויות אמו ועוד שחבר מעוררות חמלה. במיוחד קר, מקום בו ברור שנסיבות אלה השפיעו על מעורבותו של הנאשם בפלילים. הצד זאת, מתחן נסיבות החיים, צמחה תחושת מחויבות של הנאשם כלפי אמו ואחיותיו ורצונו לסייע להן. מחויבותו זו של הנאשם, היא שביב של תקווה ביחס אליו, וכן גם סבר שירות המבחן שראה בה גורם סיכוי לשיקומו.

שלישית, גילו של הנאשם שהוא על סף הקטינות בעת ביצוע העבירה, וגם היום הוא "בגיר צער" כבן 19. ההחלטה הכירה בכך שיש לבחון אם נוכח מאפייני קבוצת גיל זו, מתקיימות בנางם ה konkretiy נסיבות המצדיקות לתת משקל להיווטו קרוב לגיל הקטינות. עם זאת, הבהיר שאין מדובר בעילה "פסיכית" להקלת בעונש, יש לבחון, בכל מקרה, אם מתקיימות נסיבות המצדיקות הקלה בעונש במסגרת הוראות החוק המבנות את שיקול הדעת השיפוטי (ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013); ע"פ 2420/15 אברהם אבטלון נ' מדינת ישראל

(29.11.2015)

בעניינו, לא הובאה התייחסות קונקרטית להשלכת גלו של הנאשם על יכולתו להבין את מעשיו, הפסול שבם ומשמעותם. אין די במסמכים שהוצגו בפני, גם שעולמים מהם קשיי הרגשים של הנאשם, בעיות קשב וריכוז והכרה בנסיבות, כדי להוביל למסקנה זו. עם זאת, מידת פגיעתו של עונש המאסר בגיןם בשל גלו עולה מtower תסוקיר שירות המבחן המתאר, בין היתר, את הקשיים שחווו בתקופת המעצר ובהסתגלות לתנאיו. בכך יש להוסיף את הנזונים אודות קשיי הרגשים המתוארים לעיל. בנוסף, כפי שצוין בתסוקיר שירות המבחן, גלו הצער של הנאשם, הוא אחד מנדבכי הסיכון לשיקומו. יש לקוות שסיכוי זה יתממש, וכי הנאשם, עם התגברותו, יפנה לדרכים אחרות ויקים את הבטחתו לסייע לאמו ובני משפחתו.

רבעית, הקלה מסוימת בעונשו של הנאשם מוצדקת גם בשל כך שהנתן היה עוצר במשך כמעט שנה מיום 17.9.2021, ובתקופה זו לא היה זכאי לתנאים המוענקים לאסירים.

חמשית, עברו הפלילי של הנאשם כולל שתי הרשעות בגין ריצה עונשי מאסר. ההרשעה הראשונה בגין תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר והפרת הוראה חוקית. ההרשעה השנייה בגין התנהגות פרועה במקום ציבורי, חבלה במכשיר ברכב, גנבת רכב, פירוק חלקים מרכב, החזקת כל' פריצה לרכב, הפרת הוראה חוקית ושביל'ר. בגין כל אחת מההרשעות, שהראשונה שבהן מינואר 2020 והשנייה מנובמבר 2020, ריצה עונש מאסר בפועל. עונשים אלה כמו גם עונש המאסר על תנאי התלי ועומד נגדו, לא הרתיעו את הנאשם מביצוע עבירות פליליות נוספות ואףלו לא הובילו אותו לתגובה בדבר נזקקתו הטיפולית. נתנים אלה, הנשקלים לכפ' החומרה, אינם אפשריים לקבוע לנתן עונש המצוין ברף התחthon של מתחם הענישה.

34. בהקשר זה ניתן כי, כאמור לעיל, נגד הנאשם תלוי עונש מאסר על תנאי של עשרה חודשים שני הצדדים הסכימו שיש להפעילו. ב"כ המאשינה עתר להפעלתו במצטבר לעונש שייגזר בתיק זה, בהתאם לברירת המחדל שבסעיף 58 לחוק העונשין, ואילו ב"כ הנאשם עתר להפעלתו בחופף, בהתאם לסמכות המקנית לבית המשפט בתחום טעמים לכך. בעניינו, יש לתת את הדעת ל��ילת ההרעתית של הוראת החוק ולכך שעוני המאסר על תנאי לא הרתיעו את הנאשם מביצוע עבירות נוספות. מן הצד השני, יש לתת את הדעת לכך שהנתן הכיר באחריוונו לעבירות, הביע ונכונת לפצצת המתלוון, וגם לגלו של הנאשם והשלכות מאסר ממושך עליו. עוד יש לתת את הדעת לכך שמדובר בתקופת מאסר על תנאי ארוכה של 10 חודשים, שהוטלה על הנאשם בתיק שבו ריצה (לאחר הפעלת מאסר על תנאי מתיק קודם) 8 חודשים. משכך, באיזו בין השיקולים השונים אני מוצאת שיש להפעיל חלק מהמאסר על תנאי במצטבר לעונש המאסר בתיק זה וחלק בחופף לו (ע"פ 8265/13 **מלכיאל נ' מדינת ישראל**, פסקה נח(10.3.2016)).

35. לאחר בוחנת מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 19 חודשים מאסר לRICTO בפועל החל מיום מעצרו - 17.9.2021
- ב. הפעלת עונש המאסר המותנה בן 10 חודשים מ-20.03.2013 (בית משפט לנוער השלום בתל-אביב - יפו) כך ש-5 חודשים ירוצו במצטבר ו-5 חודשים בחופף לעונש המאסר שנגזר בתיק זה.

סך הכל ישא הנאשם ב-24 חודשים מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו.

עמוד 10

- ג. 6 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסווג פשע או עבירת רכוש מסווג פשע.
- ד. 4 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירת רכוש מסווג עוון.
- ה. אני מחייבת את הנאשם לשולם את סכום ההתחייבות הכספי בסך 2,000 ש"ח שנגזר עליו בת"פ 20-03-22132 (בית משפט לנער השלום בתל-אביב - יפו). סכום ההתחייבות ישולם ב-10 תשלומים שוויים הראשון שבהם ביום 16.10.2022.
- ו. פיצויו בסך 1,500 ש"ח למטלון. הפיצוי יופקḍ בנסיבות בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שוויים ורכזופים, הראשון שבהם ביום 15.9.2022.

ניתן צו כללי למומצאים לשיקול דעת קצין המשטרה או התביעה.

זכות ערעור כחובך.

ניתן היום, י"ט تموز תשפ"ב, 18 יולי 2022, במעמד הצדדים.